

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1382/2022
20.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Живка Смиљанића и АА, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Живка Смиљанића, адвоката Растка Ружића и окривљеног АА, адвоката Ивана Којића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 60/21 од 08.03.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 678/22 од 19.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Којића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 60/21 од 08.03.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 678/22 од 19.10.2022. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Живка Смиљанића, адвоката Растка Ружића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 60/21 од 08.03.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 678/22 од 19.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 60/21 од 08.03.2022.године, окривљени Живко Смиљанић и АА оглашени су кривим и то окривљени Живко Смиљанић за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година; кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године; кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и два кривична дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 26.05.2020. године па до даље одлуке суда, а окривљени АА, за кривично дело разбојништво из

члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. КЗ од окривљеног Живка Смиљанића, одузети су предметни пиштољ са припадајућим оквиром и једним метком, а на основу члана 87. КЗ изреченом мером безбедности одузимања предмета окривљеном Живку Смиљанићу су одузете јакна, качкет и фармерке наведене у изреци пресуде, а окривљеном АА одузет мобилни телефон са припадајућим СИМ картицама, док су на основу члана 258. ЗКП оштећени ББ, ВВ и оштећени „ГГ“, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени на парнични поступак.

Поред тога окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, таксативно наведених у изреци пресуде, као и за део трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 678/22 од 19.10.2022. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног Живка Смиљанића и његовог браниоца и браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 60/21 од 08.03.2022.године, у делу одлуке о кривичној санкцији и урачунавању притвора, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, за кривична дела за која је том пресудом и оглашен кривим- окр.Живку Смиљанићу претходно утврдио: за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, казну затвора у трајању од две године, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од две године, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, казну затвора у трајању од две године, за два кривична дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, као правилне утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 26.05.2020. године до даље одлуке суда, док је окривљеном АА, који је због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од две године, у исту урачунато време проведено у притвору од 26.05.2020. до 19.06.2020. године, а у преосталом делу жалбе окривљеног Живка Смиљанића и његовог браниоца и браниоца окривљеног АА, као и жалба ВЈТ у Новом Саду у целости, одбијене су као неосноване, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 60/21 од 08.03.2022.године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Којић, због повреда закона из члана 485. ЗКП, док из образложења произилази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за наведено кривично дело или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног Живка Смиљанића, адвокат Растко Ружић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је оценом навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Којића је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Живка Смиљанића, адвоката Растка Ружића неблагвремен.

Из образложења захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Којића, иако исту не нумерише, произилази да бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 678/22 од 19.10.2022. године заснива на доказу на коме се не може заснивати, те у том смислу као незаконит доказ бранилац означава саслушање окривљеног АА на седници већа другостепеног суда.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да је у конкретном случају другостепени суд саслушао окривљеног АА на седници већа, а који доказ се није могао изводити на наведеној седници, већ је суд морао отворити главни претрес да би саслушао окривљеног. Овако дат исказ окривљеног, по наводима одбране није могао бити коришћен у новој оцени доказа пред другостепеним судом, јер се ради о апсолутно битној повреди поступка, која је утицала на одлуку суда.

По оцени Врховног касационог суда, неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног АА, у погледу незаконитости доказа, јер окривљени АА није саслушан у својству окривљеног на седници већа, нити се може говорити о томе да је записник са седнице већа другостепеног суда коришћен приликом оцене доказа и доношења другостепене пресуде, јер га другостепени суд и не наводи као доказ у образложењу пресуде.

Према стању у списима предмета, у записнику о седници већа другостепеног суда је констатовано да је окривљени дао потребна објашњења у вези са жалбом. Ова објашњења су, на седници већа, дата у смислу одредбе члана 448. став 2. ЗКП, па се по оцени Врховног касационог суда не ради о саслушању окривљеног, него о објашњењима у вези са жалбом, која је веће овлашћено тражити од странака и браниоца у току седнице већа другостепеног суда.

Наиме, што је одредбом члана 448. став 2. ЗКП прописано је да веће може од странака и браниоца који су присутни на седници затражити потребна објашњења у вези са жалбом и одговором на жалбу, странке могу предложити да се ради допуне извештаја прочитају поједини делови списка, а могу по дозволи председника већа дати и потребна објашњења за своје ставове из жалбе, односно одговора на жалбу, не понављајући оно што је садржано у извештају. Ставом 3. истог члана је прописано да се о седници води записник који се прикључује списима другостепеног суда, па је другостепени суд, одржавајући седницу већа поступио у смислу наведене одредбе.

Стога су неосновани наводи захтева у погледу незаконитог саслушања окривљеног на седници већа другостепеног суда и коришћења његовог исказа као незаконитог доказа, па нема ни повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП., на коју се у захтеву за заштиту законитости указује.

Поред тога, бранилац окривљеног АА, у образложењу захтева износи сопствену оцену изведених доказа, мотива за извршење наведеног кривичног дела од стране окривљеног, даје анализу одбране окривљеног Живка Смиљанића, те истиче да током поступка није цењен доказ – увид у други кривични спис који се односи на сведока ДД, а затим износи сопствено виђење предметног догађаја и чињенично стање које се разликује од оног описаног у изреци правноснажне пресуде, на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, а која повреда не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу. Стога се Врховни касациони суд у оцену тих навода није упуштао.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињенице да је окривљени Живко Смиљанић, пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 678/22 од 19.10.2022. године, према доставници из списка предмета примио дана 01.11.2022. године, па је последњи дан за подношење захтева за заштиту законитости био 01.12.2022. године (четвртак), а да је његов бранилац, адв. Растко Ружић захтев за заштиту законитости поднео дана 02.12.2022. године Вишем суду у Новом Саду за Врховни касациони суд у Београду, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485.

став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. Живка Смиљанића оценио неблагоприятним.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца АА, адвоката Ивана Којића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у ставу I изреке пресуде и захтев одбио као неоснован, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Живка Смиљанића, адвоката Растка Ружића је одбацио на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и одлучио као у ставу II изреке пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.